

173

et concis. totumque in ipsius Præmissa, n̄ tam̄ sūm̄ motuum, It̄ tam̄
j̄r̄ ab alijs regitum ad ipsam Præmissam, ex ijs motuum et tali integrar.

Ita si q̄ accidij 2 rū concursus efficiunt, q̄ aliquis p̄e logio probari possit
q̄libet alia Præmissa natu. cc. tale obitum, & ita.

Vix: Præmissa de Fide p̄t cleuare q̄d Sylēm ad fidei sc̄m.
N̄ sit q̄d Sylēm. Et h̄i, q̄d h̄i, fidei cleuare illum ad prouendum aiim signālem:
q̄d illi una Præmissa p̄t aliam cleuare. Ita N̄ h̄i, q̄d illa Præmissa in h̄i tenuerit
tempor ad talem cleuacionem. Ad h̄i h̄i dico, h̄i signālem cleuare illum ad aiim
signālem q̄d motuum signālem n̄ rū q̄d motuum p̄te & fallibile ijs q̄d illud, q̄d concur-
sūt ex parte de Fide, dalia q̄d h̄i. Unde revolūm, nam concursus efficiunt,
n̄ ad h̄i ad p̄ducendū aliquem aiim rū q̄d motuum signāle talibant,
cum q̄d in rū ceterū de motuum signāte, & n̄t, n̄ poterit p̄dūm ad eis de ali-
bore concursum efficiere signālem, et concis. nec aliam cleuare.

Cap. III

De Prædicatis Dialecticis.

Et Phis probat Problemata, & Proprietates Dialecticæ. Supponit quatuor
prædicta Dic̄: nūm̄ q̄d, P̄ficiēm Proprium, & Accidens. Et statuit
dīcōmen in rū p̄p̄m Dic̄, & Problēma: qd̄ est, ut illa notetur uni
caſantū interrogatio; dñe duplīcī: qd̄, H̄at̄ q̄d? & Po-
p̄sio. Si me at̄ q̄d neceſſe est Problēma.

Quæſio Unica.

Verum P̄tatoꝝ numerus recte assigner.

In libris de posteriori Resolutioꝝ agit de Prædictis, q̄d orinā ad systē-
mam demonstratiuum: nūne agit Phis de Prædictis Dialecticis, q̄d inveniuntur ad
Systēmam Dic̄um, q̄d quatuor q̄d, P̄ficio seu trijs Proprium, & Accidens. q̄d
est, qd̄ p̄tā de p̄tibꝝ, etc. P̄ficio est oris p̄ficiā, qd̄ qd̄ erat ērē. Pro-
prium est, qd̄ h̄i ligat qd̄ qd̄ erat ērē soli aut inest & conversim decapit-

lum. Accidens est, qd ad idem esse, dñ inesse conget.

Sunt autem catturae portatae vias. Pratum diuum aut dictum conversionis defubto; aut n^o: vi primum, aut p^onet ad estiam, aut 2 p^onet. h^o p^onet & Defio. s^on^o p^onet a Proprium. Si n^o d^o conversioni, aut p^onet ad estiam, aut non: si primum, e Gis; si secundum, e Acci; d^o m^o l^o alius d^o pratum. Tum: g^o st^o m^o i^o tuor.

Aliae i^o tuor pratas resucent omniagrabilia a Porphyro numeratae, n^o p^ont de hoc U^o, resucent ad Defiom, n^o n^o p^ont denumeratione h^o, resucent ad Geny, q^o latere sit. S^ont resucent ad fij via p^ota. Atq^o q^o ueritatem resucent ad Latuam, et Latuus p^onit, quam subtilum, ut D^os, Subia v^o h^o; tum n^o recipiant cum subtilitate, resucent ad Defiom: ad q^one et redirentur D^oris generica, generica vero ad Geny.

Quae n^o p^ont ad estiam, et Latuus p^onit, resucent ad Accidens, ut ola, et illiusm^o h^o, q^o n^o occurserunt cum subtilitate, reducent ad Proprium. Namq^o attinet ad hunc tum, magis attendit ad equum, vel in equo cum subtilitate, q^o necessitas f^ocongi^o. Tandem pratum diuum admissis complecti, q^o n^o admittunt p^oribilis Porphyriana.

161. 5. quinque p^oribilia, ut probatum^e in Vabg: g^o tot^o erunt p^otae D^ois. Probstom, q^o q^o locet p^oriabile constituit pratum. N^o q^o, q^o p^oribilia colliguntur e mai^o utilitatib^o cum indicio, q^o Tunc quinque, atq^o p^otae colliguntur ad aquationem vel inadquationem cum subtilitate, q^o sunt tunc tum i^o tuor, ut p^ont ex regione collectioe.

6. fortis 1°: Posteriorum. 2° numeravit ea p^otae D^ois: g^o n^o h^o hic additum quartum. N^o h^o h^o, q^o p^otae Posterioristica sunt Diuina, q^o inserviunt eni^m rhythmum Nomorum trienum. P^oriatae n^o Topicas sunt p^oribilia, q^o interducent ad Hymnandum. Inst. Geny, Defio, Apis, Olla, et P^orium corunt n^o raria: g^o n^o sunt p^oriatae. P^o Apis et neg. C^orem, q^o ex eo q^o illas p^otae, int n^o raria 2 definiunt et inserviant; q^o ad pratum Diuum regim, et quanuus f^ortis dirigit p^otae in estiam, et acci^ona, q^o n^o fecit attendente ad necessitatem f^ocongi^o, q^o tot ad b^onhitem.

7. fortis 2°: Posteriorum L^o numeravit alias q^o Sto^o, scilicet annos sit, qd sit, et q^o q^o sit: Itales q^o Sto^o n^o p^ont ad h^o p^otae. q^o consti^otuent alia denuncias. P^o Artem q^o sit de p^oriis Diuina in h^o. Posterioribus, q^o n^o de p^oriis q^o b^oh^o; ad q^o tu reuocanti illa q^o Sto^o, x^o traditam dicam usque mali

Mititudinis.

174.

De Propositione Dialectica

Definit. Artis Propositionem Diām in Læne num. Propositione Diā
Est ratiō probabilis, aut omnibus, aut plurimis, aut sapientib⁹ diis &
omnib⁹, & plurimis, & max⁹ famigeratis, & nō insinuabili. Nōdū
vñ est, ratiō qm a legi sit probabile, non cē qd dicās sī sapientib⁹; dicūs a
sapientib⁹ nō est ratiō d⁹ autoritas: ex hac tñ autoritas tollit, tamqñ à signo
aliquod cē probabile, qd ex eod⁹ ab illis dicās, tollit dari alio nō ratiō p̄probabile,
qd qm tale obtum illis apparet probabile.

Non aut requiri, ut Propositio sit probabile, id sufficit qd sit probabile
ratiō aliis Propositionum. Vg. qd est sit probabile, tñ ratiō longiorib⁹. Tñ qd Ratiō
in ea arte approbat. Tamqñ op̄is Diā, Problemata, Itc., hinc p̄ista Diā.

Cap. NONNUM. De Problemati.

Definit. Artis in hoc capite Problemata non modo Problemata speculatio
Intendentes ad electionem, exponam: aut de veritate cognoscere: aut gerere aut
administrare aliquod aliud talium: deq; aut neutrō modo opinari possit; aut
vñ, plerique sapientib⁹, aut capientes plerique, aut utriq; id eiudem.
Qodo qm̄ p̄sonis speculatio hoc ē, ratiō dñe interrogat, qd hanc exim
dūm̄ op̄is Diā, qm̄ uicem hanc interrogat. Plerique partē diuidunt
Problemati in quatuor membra; s; in morale, nata, Logico. *Qodo vnde in comm.*
Cursus hoc loco.

Obij. Hic defini Problemata Logici: qd nō morale, qd pertinet
cas; nec nata, qd pertinet ad Phisiam nātem. Vg. diūm hunc diuīcē
ma Diā utens, que p̄sonum sciens m̄j uagari. Unū
Rhetorica, & Grammatica resuscant ad 3. p̄m̄m̄.

IN LIBROS ECENCHOR.

Subtum hys libros est syllabus Sophistarum, fallax; & est illa, qui constat ex syllabis, qua uidentur gabiles, id n. s. et grat recipiunt. Tuis Sophistarum est, Lucre, honorum ex argum mentorum uirtutia com perari.

Quæc unica.

De Sophistarum fallacib.

Syllabus Sophistarum & ille, qui constat ex syllabis, qui uidentur gabiles, id sunt: in his memorabilis, inest, qui pescant in mari tunc, & inest, qui solitariae definiunt, & inest, qui maris sensu, & frumentis claudicant, & deinceps sit agnitionum genere, senti facilius, ex istis verbis, septem in rebus fallacia vocum sit Equocæ, Amphibologie, Compositio, Denitio, Accentus & figura dictiorum. Fallacia vero sunt Accidens, vel Similitudine, cognitio, & denique, Contingentia, petitiones primi, & causa ut causa purum interrogacionum ut am.

Fallacia Equocæ vixit ex Equocæ vocabulo; Vg. gallus media nocte canit: & ex canticis, & ex media nocte canit. Fallacia Amphibologie vixit ex multiplici loco, prout, Vg. Magistri sunt loci, libri sunt Magistri, & tria sunt loci. Fallacia compotis est, quoniam subtiliter libris alijs præstat in senzam compotis, & deinde est compotis in senzam tria. Vg. Quoniam numerus compotis ex duobus, & tribus, & duos, & trias. Quoniam non sunt duo & tria, & gō quoniam non compotis ex duobus, & tribus. Vbi Maiorē certa in senzam compotis, in quo libris est fallacia, & contineat conclusio.

Fallacia dicoque est, quoniam subtiliter libris alijs impinguatur, & deinde est in senzam compotis, ut. Cuiusunque impossibile est ambulare, & ambulare possit, alijs sed certem ambulare, & impossum. gō sed certum ambulare possit. Miser. Ita est in senzam compotis; ex ijs non bñ ingredi. Ita in Fallacia. Accentus oris ex maria ex unito vocabulo; Vg. q. it: tunc dicens legem (q. salutem) inserviaris. & sed dicens currit. Lector: nisi alia est fidem respudica: & opes publicas calcabi.

calcat. Fallacia Accinctus (adest, piet.) sit praeceptum vel sine fratre
convenire subito id, qd conuenit vel non conuenit pietate. autem: Vgl. Annales
et Gyp: homo est ali: gyp: locutus quis. Fallacia dictio est: qd Luridat
in similitudine dictum; Vgl. Luridus dicitur: locutus est homo: gyp:
me non est species.

175

Fallacia à simplicitatem quid vel ascendum quid a simplici
citer, est: Vgl. Annales restituenda sunt domino: Dominus est furiosus: qd
armas restituendas sunt furioso: Vel, Annales nos sunt restituenda domino
furioso: ergo n' sunt restituenda domino. In una parte enim acci
piti subiectum simpliciter: in altera quid.

Fallacia ignoratio: Enclyps est, quando deceat aliqua conditio
ad illum necessaria: Vgl. quidquid habet albedinem, et nigredinem
stalbum, et nigrum: Et huius habet albedinem in testicibus, et in
grediorum in corpore: qd albii, et niger. Enclyps annis Maiori: qd
ad denominacionem albi: vel nigri requiri potest fractus in minori ex isto.
Fallacia petitionis est, qd ad parte ipsorum probatur: sicut Verbis immu
tatis: uti probos, lapides durum, qd petrae duram.

Capite Prostis est, qd Ani: uider effixa conse: £ 60
Vgl. (de tunc quay, ex animali: sed ex ali: gyp: quay)
ut cæ: est, qd assignari quay a de cius Enclyps
Vgl. eloquentia exterminanda, qd multa illa ab
interrogium e: qd qd interrogiorum ponunt ut u
erem decipiunt. Vgl. Prostis atq: enclyps
et hoc cæ: hinc solen: Angl: negati se
saltum.

Hac ergo logica compendia: ad
clarum principes, qd summaq: auxiliis assit

De partibus direndi.

Partes modi direndi. s. tres, s. *Divisio*, *Definitio*, *Aguaio*. *Divisio* est oratio q̄ totum in suas p̄ies dividit, ut dicas: h̄oij a domino pars d' aris, a domino cōspic: alium a fido h̄oij, alium b̄esta. *Definitio* est oratio q̄ nām re declarat, ut dicas: h̄oij est al rōe. *Argumentatio* est oratio, in q̄ ex argum̄ exp̄licat. *Illustratio* p̄roqua. ratione conciliatur. *Partitio* est *Divisio* st̄ius quam. t̄s p̄ integrati.

FINIS
LAVS DE O, ET
SANCTISSIMÆ
MARIAE VIR
GINI DEIRARÆ.

B. C.
B.

*E*llaria diuīsif,
in p̄ comp̄ito ut i. Cui
est: atq; sed m̄ am
it: M. F. n. M. v. in
Maria. Acca
rit: fudens
Latn:

